

Publicerad 2015-08-27 18:41 av Gunnar Dagonatt

*Jag satt och kollade på internet när jag var borta ifrån mitt hem och inte kunde vara med om allting längre.
Då skrev jag den här, den handlar väl om avstånd och ensamhet som renande kraft.*

Mammutträdet

M A M M U T T R Ä D E T

A V G U N N A R D A G O N A T T (7 J U L I)

Mina vänner,

som ligger och tar luft under tid som jag tuggar

kopierar saker åt mig som de har sett eller hört

en del namn, snören av ljud och tissel-tassel i hörselkåpor som de pluggat in i kroppen

det når mig, genom papper och öron, dessa gjutna platser i tiden

små fångelser med stora gallerluckor som har nyckelhål som kräver två smeder

bär de fram skärmar och skakar huvuden och visar sina munnar och ögon på tavlor

där målar de riktiga kroppar, med hår och vener som bultar, men också djupt ner i spegelblad

och kalejdoskop hittar de linjer som passar med mitt ögas riktning,

som jag hör dem då, Mina vänner, och vilka spår det lägger under huden ibland

Om vi åker buss och visslar, medans hjulen blåser motorviolin och gröna säten står som

trummor för vår puls, tar någon vän säkert ett kort och skickar som regn på mina knän när jag

känner att jag brinner

Då blir jag ett mammutträd, dessa svarta piedestaler som är så stora att lågor bara föder deras

krafter i tider av brand, och med grenar som önskar att mindre träd växer samman med mig

Då står jag utan kläder på en landsbygd, i tillfälligheten, med frysta ögon på höbalar på

lutande backar, där solen ångar och där jag såg två katter som sprang när en kråka tappade

vind.

Men visst blir det tomt ibland när jag bara är omgiven av män i ett luftslott, här kliar folk i
skinnen, och jag måste hålla mina ögon öppna utan solröda färger och nanopuppiller,
Och hittar namnbrickorna kläder som jag inte förstår hur de tvättas, och högen sveps i plast
och smälts tills den ruttnar hårt omkring, gör jag bäst i att tänka att det finns annat i världen
Än plagg och tvål och syra och pulver och minnen och inga minnen och serierutor som jag
inte ritat och musik som jag inte läser och skillnad i bredd på trottoarer och människor som
jag inte känner och ord som jag aldrig hör och känslor jag aldrig nämner och familjer som
gråter och gråter och gråter och folk som ber böner utan mig och att det finns fönster som inte
släpper in något ljus

Mina vänner.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Gunnar Dagonatt med Poeter.se id #53535 innehar upphovsrätten